

Z MIMINA JE KLUK

Stáda, 09 března 2011

Jojo, když se nám vybarvil... Prská, když po něm něco chci - prskne svým směrem a uteče. Když zkouší podobné postupy, jako na ty starší, mívá se to úspěšně. Tak třeba začnu s požitáním a křenu výhrůžně: jednou si to do tmy sám a klíčko dopotí.

Ohání se, kouše, krábe, kope, pere se, křičí, brble, nadává ... do toho si dupne a vrazí do něj svoji tatro. Je živelný, neohrožený a pevně usazený ve svém světě. Ví, že klekanice jsou zlé, ale jsou i ty hodné a němu se dostanou jen hodné. Rád jí a spí. Miluje matinky na všechny zpěsoby a přesně ví, jak která matka dává. Užívá si svoji benjamínkovskou pozici se vším vředy. Nejspíš tuší, že ho z jeho zlaté lopatky jen tak někdo neshodí. Jsou mu totiž tmy a rozhodně u ně není žádné "omezování". Je to kluk jako buk. Dívám se zpátky a říkám si, jak to všechno rychle letí, jak už má bude potěbovat mí a mí a jak ho, nejspíš, už příměsí povedu za ručku poprvé do Oš mi vlnou příměsí té představě. Doufám ale, že mu ježtá nějakou dobu vydrží jeho mazlíčí nálady a tak tlení. Jo, to mi bude chybět... PAULA